

שיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

מנ"א תשפ"ו

פרשת "עקב"

"והיה אם שכח תשכח" (ח' י"ט). "והיה" זה לשון שמחה, ומה שייך כאן שמחה? אלא "אם שכח תשכח" את "והיה" מדת השמחה, ותהיה ח"ו שרוי בעצבות, אזי "תשכח את ד' אלקיך", כי עצבות גוררת שכחת השי"ת.
(רבי ישראל מרוז'ין)

*

"ועתה ישראל מה ד' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה" (י' י"ב). מובא במסורה ד' פעמים "מה". "ד' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ" (תהלים ח' ב'), "מה ד' אלקיך שואל מעמך" (דברים י' י"ב), "מה אנוש כי תזכרנו" (תהלים ח' ה'), "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך" (תהלים ל"א כ'). משל לשר גדול וחשוב שטייל ביער ורצה לעשן מקטרת, אך חסרה לו האש להדליקה, והנה רואה אדם כפרי באזור ומבקש ממנו אם יכול להדליק לו המקטרת בגפרורים אשר בידו, ומבטיח לו בתמורה עושר רב. – מי מבקש, ממי מבקש, מה מבקש, ואיזה שכר גדול מבטיח לו בתמורה, מובן שלשוטה ייחשב אם לא ייענה לבקשת השר. כמ"כ מי מבקש – השי"ת "מה אדיר שמך", ממי מבקש – "מה אנוש כי תזכרנו", מה מבקש – "מה ד' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה", ומה מבטיח תמורת בקשתו – "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך". בוודאי צריכים אנו להשתדל למלא בקשתו.
(אוצר החסידות)

*

"ומלתם את ערלת לבבכם... לא תקשו עוד" (י' ט"ז). בזמן שתקיימו "ומלתם את ערלת לבבכם", אזי "לא תקשו עוד" לא יהיה לכם עוד שום קושיה על הנהגתו של השי"ת.
(דגל מחנה אפרים)

*

"ואהבתם את הגר" (י' י"ט). הרבי חיים מאיר הגר זצ"ל מויז'ניץ אמר פעם להרבי ישראל אלטר זצ"ל מגור - אני אוהב אתכם, ויש לי ראייה מהפסוק: "ואהבתם את הגר... (הרבי מגור), חייך הרבי מגור והשיב, אף אני אוהב אתכם, והראיה מהפסוק: "ואהבתם את הגר"...
(אוצר החסידות)

*

"למען ירבו ימיכם ימי בניכם על האדמה אשר נשבע ד' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ" (י"א כ"א). בשבת האחרונה לחייו אמר הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זיע"א: אם הבנים הולכים לפי רצון ההורים בדרך התורה והיהדות, הרי "כימי השמים" שלהם יהיו כמו "על הארץ", כאילו חיו, כי יחד עם בניהם אף הם מתעלים ומתקדשים, על ידי חנוך הדור הצעיר נחשבים ההורים בעלמא דקשוט כאילו חיים הם עדיין.
(האדמו"ר מבעלזא - תולדות חייו)

*

"ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך" (תהלים כ' ג'). הגה"צ רבי יהושע סגל דייטש זצ"ל אבד"ק קטמון, שהיה היחיד שהתבקש להספיד את הרה"ק מבעלזא זיע"א, בסיום דברי ההספד אמר לפרש את הפסוק כך: כשרבנו הקדוש היה בחיים חיותו נכנסו בפנים אל הקודש לבקש ולהתחנן לעזר ותרופה, והיה "ישלח עזרו מקודש", וכעת נשאר לנו רק ציונו הקדוש "ומציון יסעדך", הציון יתן לנו סעד, שנבוא להשתטח ולבקש ישועות ורפואות.
(המבשר התורני)

כ"א אב יא"צ הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זיע"א

רבינו "בעל ה"מקור ברוך" זי"ע היה חתנו (בזו"ר) של הרה"ק רבי יששכר דב מבעלזא זי"ע. נישואיו נערכו ביום ד' י"ד סיון תרע"ב, כאשר אלפי חסידים משתי החצרות, באו ליטול חלק ולשמוח עם רבותיהם. בבעלזא זכה רבינו לקרבה מיוחדת מחותנו. המהרי"ד מבעלזא היה נוהג לקבוע שיעורי תורה בכל יום עם אחד מבניו, אחד מנכדיו, ואחד מחתניו, כדי לקיים "לא ימושו מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך". בבעלזא נולד לרבינו בנו ר' יחיאל מיכל יעקב ז"ל, ולאחר מספר שנים שב רבינו לבית אביו בגרוסוורדיין. אהבה רבה היתה בין רבינו בעל ה"מקור ברוך" זי"ע לבין גיסו הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע. אצל אדמו"רי בעלזא לא נהגו שינשקו את ידם, ואם מאן דהו נשק את ידי הרבי, היה מיד רוחץ את ידיו, אולם בבוא אליו רבינו בעל ה"מקור ברוך" התנשקו יחדיו באהבה רבה. רבינו סיפר שחותנו המהרי"ד מבעלזא זי"ע אמר לו: "אני יכול להעיד על בני אהרן שלא טעם טעמו של חטא מימיו". הערצה מיוחדת היתה לרבינו אליו. בהזדמנות אמר עליו: "מאז שהכרתי את גיסי היה חולה מסוכן, הוא היה מלאך וכלל לא היה צריך להסתלק מן העולם. אולם כיון שבבעלזא מקפידים מאד על מנהגים, אזי קיים מנהג העולם להסתלק מן העולם". זיע"א.

* * *

הרה"ק מהר"א מבעלזא זיע"א

הרה"ק מהר"א מבעלזא זיע"א

המהרי"ד מבעלזא זיע"א

כ"ק מרן רבינו שליט"א
עם הרבי מבעלזא שליט"א

רבינו ה"חכמת אליעזר" זצללה"ה
עם הרבי מבעלזא שליט"א

רבינו ה"מקור ברוך" זצללה"ה
עם הרבי מבעלזא שליט"א בצעירותו

יומא דהילולא רבא של רבנו הקוה"ט בעל ה'חכמת אליעזר' זי"ע
הבדלה, סעודת הילולא, מוצאי שבת, כ' תמוז תשפ"ו

צילום:
יוסי לוי